

מ"ת 12654/07/14 - מדינת ישראל נגד מוסה אבו ראשד (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 12654-07-14 מדינת ישראל נ' אבו ראשד(עציר)

תיק חיצוני: 0-3820-20140-1906

בפני כב' השופט אמיר דהאן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

המשיב מוסה אבו ראשד (עציר)

למשיב: עו"ד אוחיון

למאשימה: עו"ד ח'לפון

החלטה

בפניי בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

המשיב, מוסה אבו ראשד, ת.ז. 028269520, יליד 1960 מקרית גת, נעצר ביום 04/07/2014 וכתב אישום הוגש נגדו לבית משפט זה ביום 07/07/2014.

כתב האישום:

המשיב הואשם בכך שביום 04/07/2014 בבוקר הגיע למספרה של המתלונן, ואמר לו "יש לך חשבון איתי, הסתבכת, אני אראה לך מה זה, אני אסגור לך את המספרה ואתה לא תעבוד". כעבור שעה וחצי ניגש המשיב אל המתלונן, הוציא סכין מתקפלת מכיסו ועשה תנועה בידו, האוחזת את הסכין וניסה לפצוע את המתלונן. המתלונן נסוג לאחור, נמלט, המשיב רץ אחריו עם הסכין, לאחר מכן השליך אותה.

בגין מעשים אלה הואשם המשיב בעבירות של איומים, החזקת סכין וניסיון לפציעה.

ראיות לכאורה:

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך טען לכרסום בראיות.

בית המשפט עיין בראיות לכאורה.

המתלונן מתאר באמרתו מיום 04/07/2014 כיצד איים עליו המשיב, ואמר לו בתחילה: **"יש לך חשבון איתי"** ואחרי שעה וחצי אמר לו **"הסתבכת ואני אראה לך מה זה, אני אסגור לך את המספרה, אתה לא תעבוד"**. הדברים אירעו לאחר שאישתו של המשיב לא רצתה לשלם על תספורת.

מספר שעות לאחר מכן יצא המתלונן מן המספרה ואז ראה את המשיב רץ אליו כשידיו בתוך הכיס, שלף סכין מהכיס, פתח את הסכין ובא לדקור אותו, המתלונן הדף את המשיב מעליו.

עוד הוסיף המתלונן, כי: **"הוא פתח את הסכין והניף את הסכין ועשה תנועה לעברי שהוא בא להכניס בי את הסכין, אני הדפתי אותו ממני."**

באמרתו השנייה, מפרט המתלונן, כי היכה את המשיב בפניו כדי שלא ידקור אותו, והוא בטוח כי המשיב היה דוקר אותו לולא היה מתחמק.

בעימות שבוצע בין המשיב לבין המתלונן, ביקש המשיב את סליחתו של המתלונן, אך עדיין הכחיש כי החזיק בסכין.

לאחר שבחנתי את חומר הראיות מצאתי כי ישנן ראיות לכאורה לעבירות של החזקת סכין, ולעבירה של איומים.

באמרתו של רן יבלונסקי נאמר, כי ראה את הבחור הודף ומתקרב לקלוד עם סכין שלופה ביד, קלוד התרחק ממנו, ואז אותו בחור שאיים עם הסכין על קלוד, הניח את הסכין בקרבת מקום, ואז הגיעו שוטרים, אזקו אותו ולקחו אותו.

מיד אחר כך, ראה יבלונסקי את המשיב ללא סכין.

מצאתי סתירה מסוימת בדברי המתלונן בקשר לדברים שעשה המשיב עם הסכין. באמרתו מיום 04/07/2014 הוא מציין: **"אני הדפתי אותו מעליי וברחתי לכיוון הכביש"**. לאחר מכן הוא מבהיר שהוא ראה שהמשיב עשה תנועה לעברו ו**"בא להכניס בי את הסכין"**. באמרתו השנייה אומר המתלונן, כי המשיב ניסה לפגוע בו עם הסכין, אבל הוא הלך לאחור ועם היד השנייה נתן לו מכה לפנים עם פחית.

השוטר אמרם יאיר, אשר גבה את אמרתו של המתלונן בשטח, רשם מפיו את הדברים: **"זה הוא בא ואיים עלי עם סכין"**. המתלונן לא מצא לנכון לשטף את השוטר הראשון שהגיע, בכך שהמשיב ניסה לתקוף אותו, ודבר זה גם הוא מטה את הראיות לכאורה למעשה, לכיוון של איומים יותר מאשר ניסיון תקיפה.

רן יבלונסקי, לא ראה את המשיב תוקף את המתלונן אלא רק ראה כי המתלונן מתרחק מהמשיב, ואת המשיב מתקרב אליו ובידיו סכין, ואחר כך מניח את הסכין בקרבת מקום. מילותיו מתארות איום, אך לא ניסיון תקיפה.

כאשר בוחנים את השאלה, אם הגיעו מעשיו של המשיב עד כדי ניסיון פציעה ומהו הסיכוי הסביר להרשעה בעניין זה, הרי שאין לנו אלא את התרשמותו והרגשתו הסובייקטיבית של המתלונן.

במקרה שכזה, ההבדל בין איומים לבין ניסיון פגיעה, כאשר מדובר בתנועה אחת שהמתלונן מתאר כמנסה, והעד יבלונסקי מתאר כמאיימת, איננו הבדל משמעותי, וספק רב אם יספיק הדבר להרשעת המשיב בעבירה זו.

אשר על כן, אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה לעבירות של איומים ושל החזקת סכין, אך לא אוכל לקבוע כי יש ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעה בניסיון לפציעה.

עילת מעצר:

המשיב החזיק בסכין ואיין בה. הגם שמדובר בסכין שאורך להבה הוא 8 ס"מ, הרי שמדובר באולר שמתקבע, והוא מבסס מסוכנות, בפרט אם הוא מגיע בהקשר של איום.

למשיב עבר פלילי רחוק יחסית, אך בעבירות משמעותיות של הפרת הוראה חוקית (2006), ואיומים (2004).

גילו של המשיב מתקדם, ובית המשפט שמע שניים מבניו, אשר מוכנים לערוב ולהוות חלופה למשיב, וכן להקצות לו מקום מגורים.

השניים, רמי אבו ראשד (36) ואדם אבו ראשד (20), העידו בפני בית המשפט. ניכר היה כי הם מבינים את הסיכון.

בית המשפט התרשם גם מדבריו של המשיב, אשר הביע חרטה כנה על מעשיו, כפי שהתנצל בפני המתלונן בעצמו במהלך העימות ביניהם בתחנת המשטרה.

באיזון שבין הסיכון הנובע מהמשך מעצרו של המשיב והסיכון הנובע משחרורו של המשיב, אני סבור, כי אין לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו, וניתן להסתפק בחלופה שפגיעתה בחירות המשיב פחותה.

סברתי כי אין להשאירו במעצר תקופת 3-5 הנדרשת לתסקירי שירות המבחן ובפרט בעומס אשר נוצר על שירות המבחן עקב המצב הבטחוני

אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. מעצר בית מלא בכתובת חורה שכונה 1 בית 399 בפיקוח של אחד מבניו, הערבים.

ראמי אבו ראשד 317743912, אדהם אבו ראשד 20530791

עמוד 3

2. זמינות מלאה במספרי טלפון 0507633709 , 054381185 אי מענה לאחד ממספרים אלה יחשב הפרת התנאים

3. ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 15,000 ₪, אשר תיחתם על ידי המשיב ושני הערבים המפקחים.

4. הפקדה במזומן בסך 7,500 ₪.

5. המשיב יורחק מן העיר קריית גת, ויכול לצאת מן הבית בין השעות 07:00 עד 20:00 בכל יום, מלווה באחד מן הערבים.

6. איסור יצירת קשר במישרין או בעקיפין עם המתלונן.

7. לא יעמוד המשיב בתנאים או יפרם, ייעצר עד תום ההליכים נגדו.

התנאים יוכלו להתקיים גם בפני קצין שב"ס או משטרה .

מטרת הערבויות והפיקדון להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

- התייצבותו לדיונים בביהמ"ש.
- התייצבותו לריצוי עונש מאסר, ולסיום ריצוי עונש מאסר המרוצה בעבודות שירות- אם יוטל בתיק העיקרי.
- תשלום קנס ו/או פיצוי אם יוטלו בתיק העיקרי.
- הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות

מוסבר למשיב ולערבים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון, וכן עילה לחילוט הערבויות.

התיק ינותב לקביעה בפני כב' השה"ב רובין לביא .

עו"ד אוחיון יגיש תצהיר חתום על ידי המשיב המעיד כי הוסברו לו תנאי השחרור במפורש.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ד, 13 יולי 2014, במעמד הצדדים.